

Vertex clustering

Sprawozdanie

1. Problem upraszczania siatek

Upraszczać siatek można nazwać pewnym szczególnym rodzajem problemu tzw. remeshingu. Ogólnie, mając siatkę $M = (V, F)$, chcemy znaleźć siatkę $M' = (V', F')$ taką, że:

- $|V'| < |V|$ oraz $\|M - M'\|$ jest minimalna
- lub
- $\|M - M'\| < \varepsilon$ oraz $|V'|$ jest minimalna.

Istnieje kilka podejść do tego problemu. Jednym z nich jest podejście oparte na klasteryzacji wierzchołków (ang. *vertex clustering*).

2. Algorytm

Zaimplementowany algorytm należy do grupy algorytmów jednokrokowych. Jest dość wydajny, ale jakość siatek wyjściowych często nie jest zbyt satysfakcyjną - często trzeba odpowiednio dobierać parametry algorytmu. Pseudokod algorytmu wygląda następująco:

1. Niech będzie dana siatka wyjściowa $M = (V, F)$.
2. Podziel przestrzeń otaczającą obiekt na komórki (klastry; w kodzie nazywamy je *buckets*) - sześciany o boku 2ε .
3. Dla każdego wierzchołka $v \in V$ siatki oryginalnej (M):
  - a. Wyznacz klaster b , do którego należy v .
  - b. Dodaj v do b .
4. $V' = \emptyset$
5. Dla każdego klastra b :
  - a. Wyznacz reprezentanta r_b klastra.
  - b. $V' = V' \cup \{r_b\}$
6. $F' = \emptyset$
7. Dla każdego elementu $f \in F$ siatki oryginalnej (M):
  - a. $B_f = \emptyset$
  - b. Dla każdego wierzchołka $v \in f$:
    - i. Wyznacz klaster b , do którego należy v .
    - ii. $B_f = B_f \cup \{b\}$
  - c. Jeśli B_f jest trójkątem:
    - i. $F' = F' \cup \{B_f\}$
8. Siatka wynikowa to $M' = (V', F')$.

Jak można zauważyc, algorytm ma dwa parametry - wartość stałej ϵ oraz metodę wyznaczania reprezentanta klastra.

Wartość ϵ określa wielkość klastrów, ale należy ją odpowiednio dobrac (każdy mesh ma różną "rozpiętość" - zatem dla każdej siatki ϵ będzie zależał od tego, jakie są odległości między jej wierzchołkami).

Zaimplementowaliśmy 4 metody wyznaczania reprezentanta:

- **"Dummy" method** - jako reprezentanta przyjmij środek klastra.
- **Mean** - jako reprezentanta przyjmij punkt o współrzędnych $(x_{mean}, y_{mean}, z_{mean})$, gdzie a_{mean} oznacza średnią wartość współrzędnej a ,
- **Median** - jako reprezentanta przyjmij wierzchołka z klastra, który leży najbliżej punktu $(x_{median}, y_{median}, z_{median})$, gdzie a_{median} oznacza medianę współrzędnej a ,
- **Quadric errors** - jako reprezentanta przyjmij punkt o takich współrzędnych, by zminimalizować sumę odległości do płaszczyzn zawierających sąsiednie trójkąty wszystkich wierzchołków z klastra.

Należy też zaznaczyć, że nasz algorytm działa **tylko dla siatek trójkątnych**, gdyż jest to bardzo duże ułatwienie przy wyliczaniu reprezentanta oraz wyznaczaniu elementów siatki wynikowej.

2.1. Metoda quadric errors

Jest to dość kosztowna metoda, ale pozwala na poprawne zachowanie się algorytmu przy ostrzych krawędziach modelu.

Polega ona na minimalizacji tzw. błędu średniokwadratowego. Dla i-tego sąsiedniego elementu wierzchołków należących do klastra obliczamy wektor normalny n_i - jednostkowy wektor prostopadły do płaszczyzny. Można to zrobić np. przez zastosowanie iloczynu wektorowego wektorów $v_1 v_2$ oraz $v_1 v_3$ i normalizację wektora wynikowego. Oznaczając $d_i = n_i^T u_1$, gdzie u_1 to wektor o współrzędnych punktu v_1 , możemy obliczyć kwadrat odległości punktu x od płaszczyzny zawierającej i-ty sąsiedni element, korzystając ze wzoru: $dist^2(x, f_i) = (n_i^T \cdot x - d_i)^2$. Po przekształceniach, można też otrzymać układ równań:

$$\underbrace{\left(\sum_i \mathbf{n}_i \mathbf{n}_i^T \right)}_{\mathbf{A}} \mathbf{x} = \underbrace{\left(\sum_i \mathbf{n}_i d_i \right)}_{\mathbf{b}}$$

Jeśli weźniemy rozwiązanie średniokwadratowe powyższego układu, otrzymamy reprezentanta klastra b .

Rozwiązanie takie można otrzymać, obliczając tzw. pseudoinwersję A^+ macierzy A . Wówczas reprezentanta można obliczyć jako $r_b = A^+ \cdot b$.

Poniżej przedstawiamy pseudokod tej metody:

1. Dane: b - kластер, dla którego szukamy reprezentanta.
2. Niech A będzie macierzą zerową 3×3 oraz b - wektorem zerowym w 3D.
3. Niech $F_b = \{f \in F : \exists v \in b : v \in f\}$ - zbiór sąsiadów wierzchołków z b .
4. Dla każdego elementu $f = (v_1, v_2, v_3) \in F_b$:
  - a. $n_f = v_1 v_2 \times v_1 v_3$.
  - b. $n_f = \frac{n_f}{\|n_f\|}$
  - c. $d_f = n_f^T \cdot u_1$, gdzie u_1 to wektor o współrzędnych punktu v_1
  - d. $A = A + n_f \cdot n_f^T$
  - e. $b = b + d_f \cdot n_f$
5. Reprezentant bucketu b : $r_b = A^+ \cdot b$, gdzie A^+ to tzw. pseudoinwersja macierzy A - taka macierz, która "rozwiązuje" problem błędu średniokwadratowego dla równania $Ax = b$.

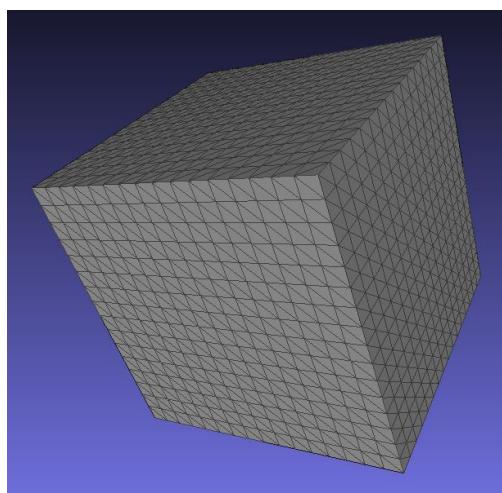
3. Użyte struktury danych

Algorytm został zaimplementowany w języku Python. W projekcie wykorzystana została struktura Half-edge w implementacji z biblioteki CGAL. Do działań na wektorach i macierzach użyliśmy biblioteki numpy i jej struktury *ndarray*. Program umożliwia wczytanie siatek zapisanych w formatach OBJ oraz OFF.

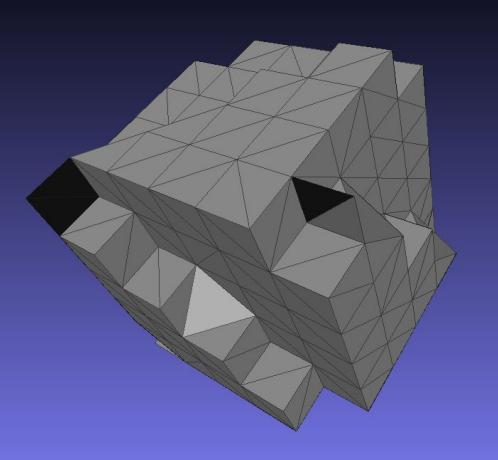
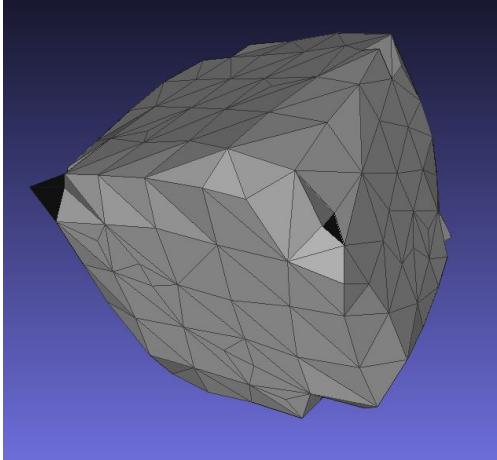
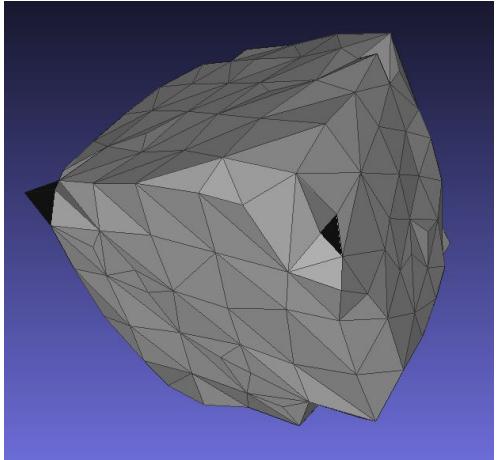
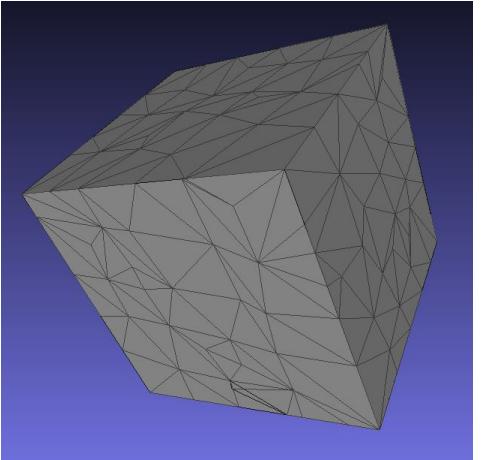
4. Siatki testowe

4.1. Sześcian

Siatka reprezentuje sześciyan składający się z 2116 wierzchołków i 3072 trójkątów. Sześciyan jest lekko obrócony względem wszystkich trzech osi. Długość boku wynosi ok. 10 jednostek. W testach przyjęliśmy epsilon = 2.0.

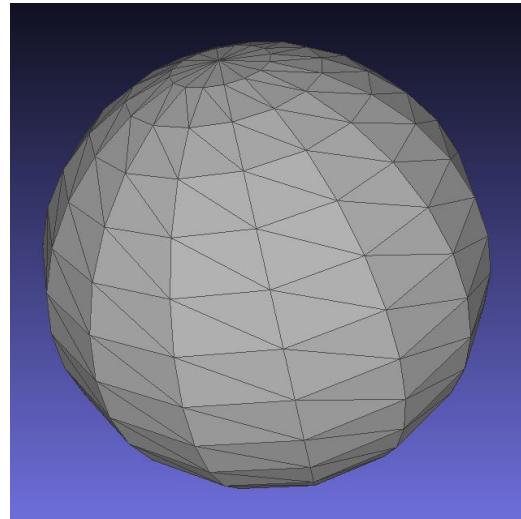
Oryginalna siatka

	
Cluster center	Mean
	
Median	Quadric errors

Zdecydowanie najlepszy rezultat dała metoda "Quadric errors" - zachowane zostały krawędzie bryły oraz ściany. Metoda "Cluster center" ma częściowo proste ściany, jednak są one obrócone względem oryginalnych. Wynika to z obrócenia oryginalnej siatki względem siatki klasteryzacji.

4.2. Sfera

Siatka reprezentuje sferę składającą się z 242 wierzchołków i 480 trójkątów. Średnica wynosi ok. 10 jednostek. W testach przyjęliśmy epsilon = 2.0. Wynikowe siatki, z wyjątkiem uzyskanej metodę "Cluster center" są bardzo zbliżone.

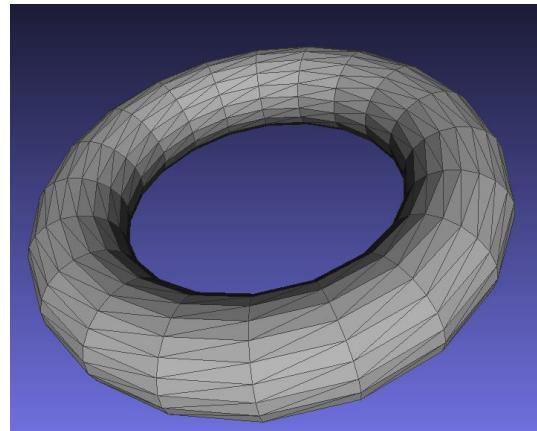

Oryginalna siatka

A grayscale polygonal sphere showing significant distortion, appearing elongated and irregular, centered against a blue gradient background.	A grayscale polygonal sphere with a more uniform distribution of vertices compared to the cluster center, centered against a blue gradient background.
Cluster center	Mean
A grayscale polygonal sphere that appears slightly more rounded than the mean, centered against a blue gradient background.	A grayscale polygonal sphere that appears slightly more rounded than the mean, centered against a blue gradient background.
Median	Quadric errors

4.3. Torus

Siatka reprezentuje torus składający się z 400 wierzchołków i 800 trójkątów. Średnica wynosi ok. 10 jednostek. W testach przyjęliśmy epsilon = 1.0. Wyniki są porównywalne z osiągniętymi dla siatki sferycznej.

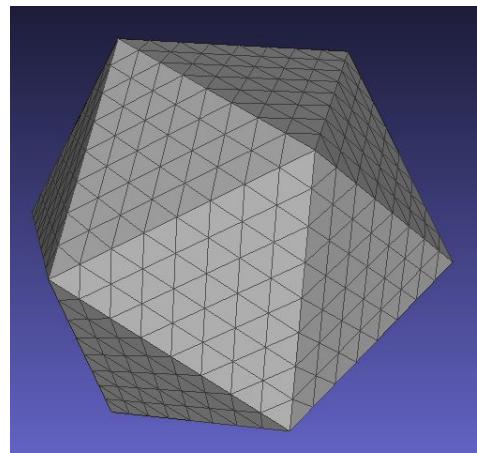
Oryginalna siatka

A 3D rendering of the torus mesh where the vertices have been moved towards a single central point, resulting in a highly distorted and non-manifold shape.	A 3D rendering of the torus mesh where the vertices have been moved towards the mean position of their neighbors, resulting in a smoother but still somewhat noisy surface.
Cluster center	Mean
A 3D rendering of the torus mesh where the vertices have been moved towards the median position of their neighbors, resulting in a smoother surface with fewer artifacts than the mean method.	A 3D rendering of the torus mesh where the vertices have been moved towards the minimum of a quadric error function, resulting in a very smooth and visually appealing surface.
Median	Quadric errors

4.4. Dwudziestościan

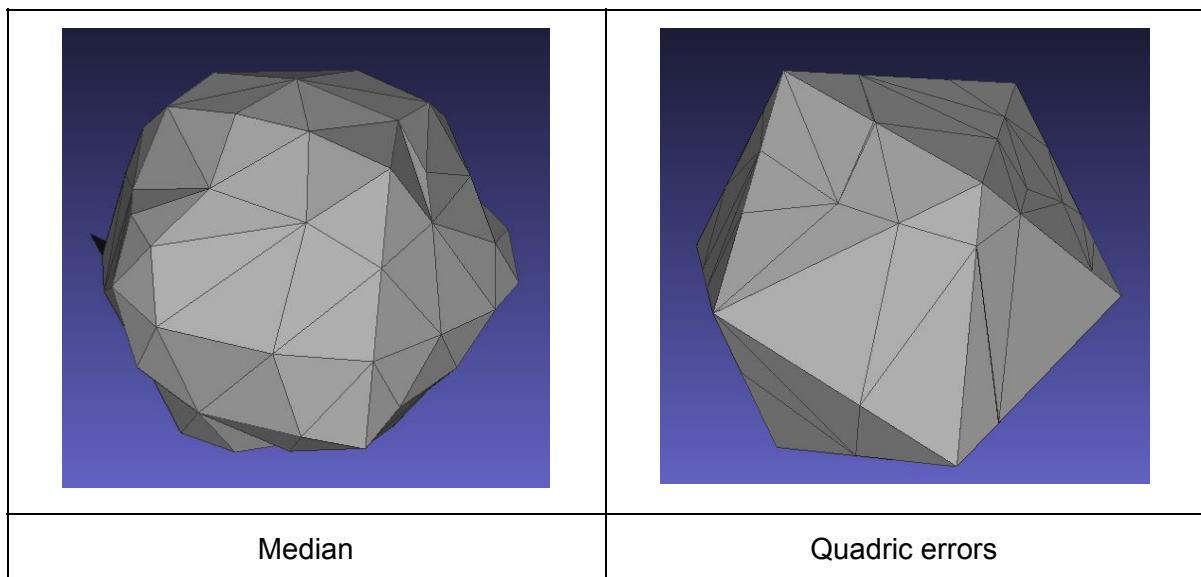
Siatka reprezentuje dwudziestościan składający się z 817 wierzchołków i 1280 trójkątów. Średnica wynosi ok. 10 jednostek. W testach przyjęliśmy epsilon = 2.0. Uproszczone siatki posiadają 85 wierzchołków i 170 trójkątów.

Jedyną metodą, która daje prawidłowy rezultat jest "Quadric errors". Metody średnich i median dały na wyjściu siatkę bardziej zbliżoną do kuli. Utracone zostały wszystkie krawędzie bryły oraz oryginalne ściany.

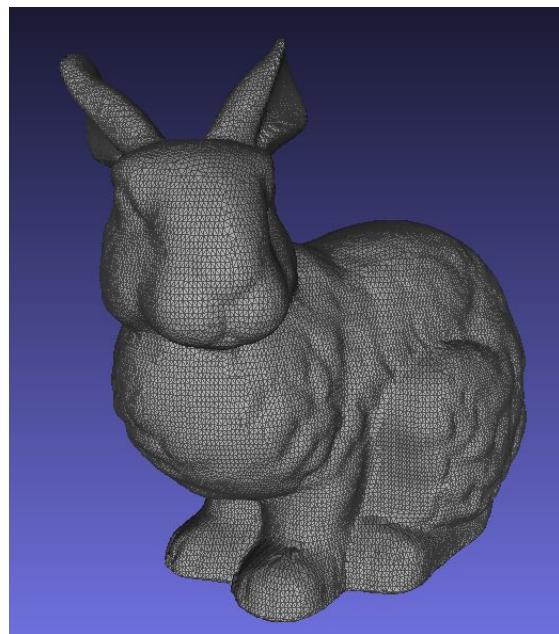
Oryginalna siatka

A 3D rendering of a dodecahedron mesh that has been significantly simplified. It appears more rounded and spherical than the original, with fewer facets and vertices. This represents the result of a clustering algorithm where the data points have been grouped into a single central cluster.	A 3D rendering of a dodecahedron mesh that has been smoothed or averaged. The result is a much smoother surface with many more facets and vertices than the original, giving it a more spherical appearance. This represents the result of a mean-based averaging process.
Cluster center	Mean

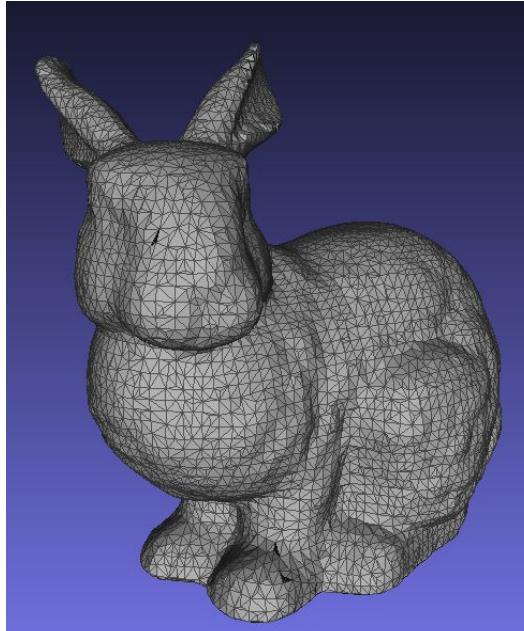
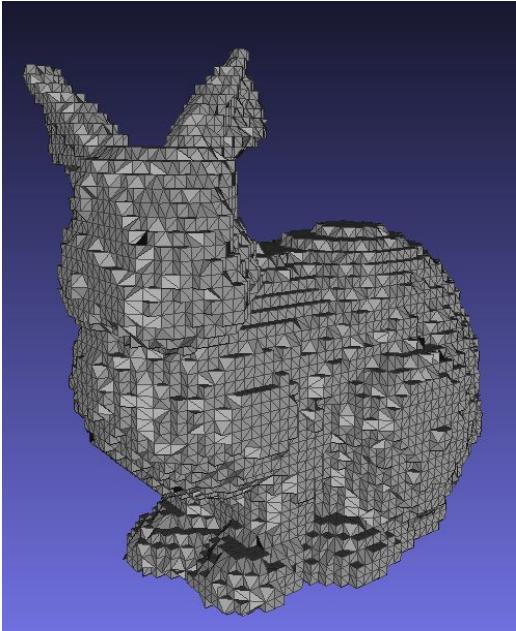

4.5. Królik

Oryginalna siatka składa się z 35947 wierzchołków i 69451 trójkątów. Testy przeprowadzono dla wartości epsilon = 0.003. Wynikowe siatki składają się z 7798 wierzchołków i 15589 trójkątów.

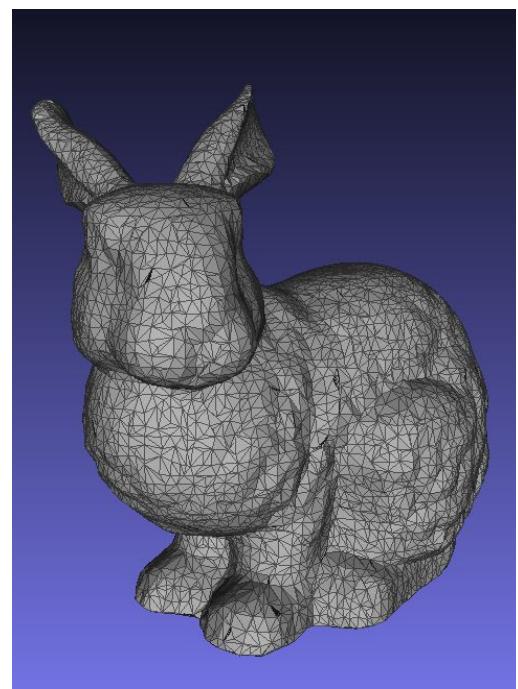
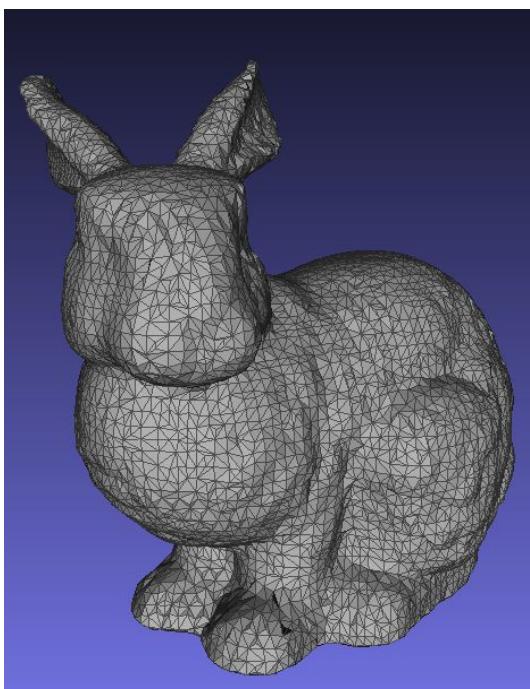

Oryginalna siatka

Cluster center

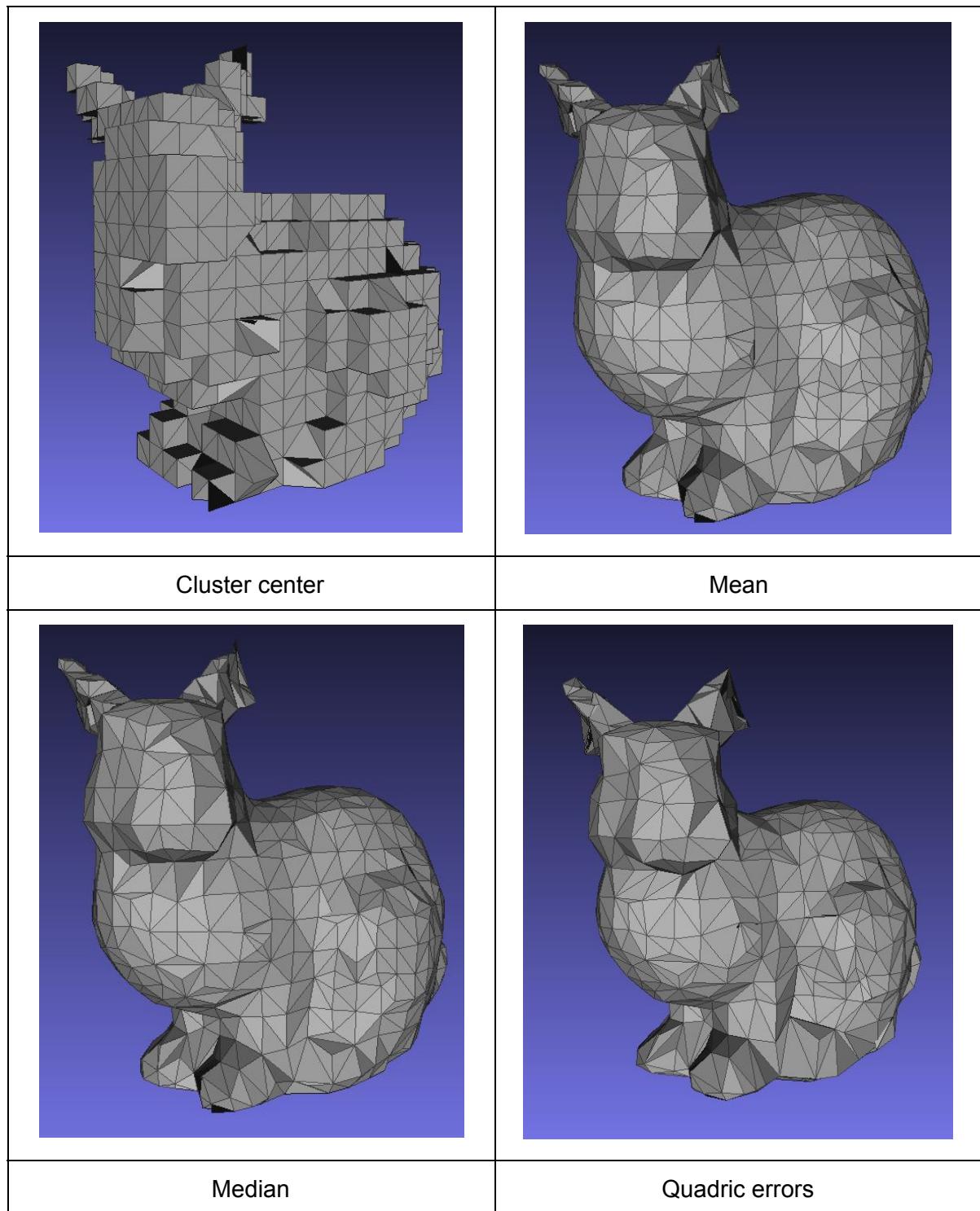
Mean

Median

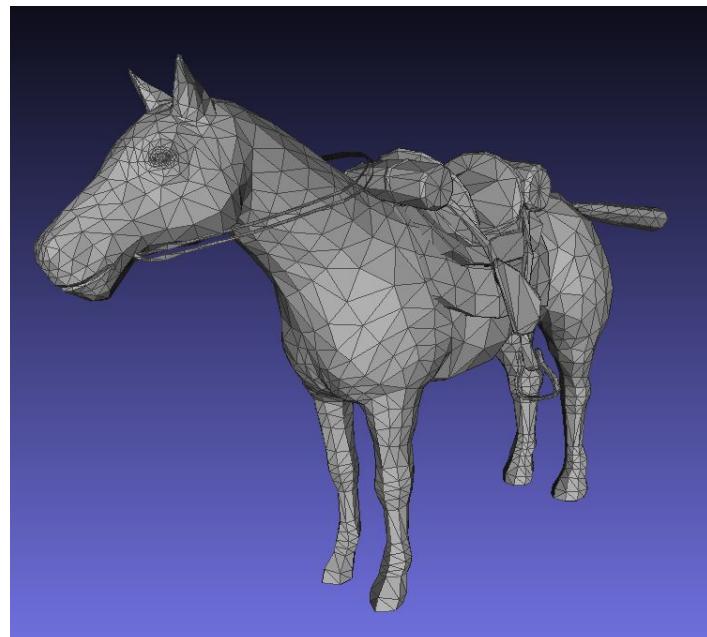
Quadric errors

Epsilon = 0.01, 799 wierzchołków, 1630 trójkątów:

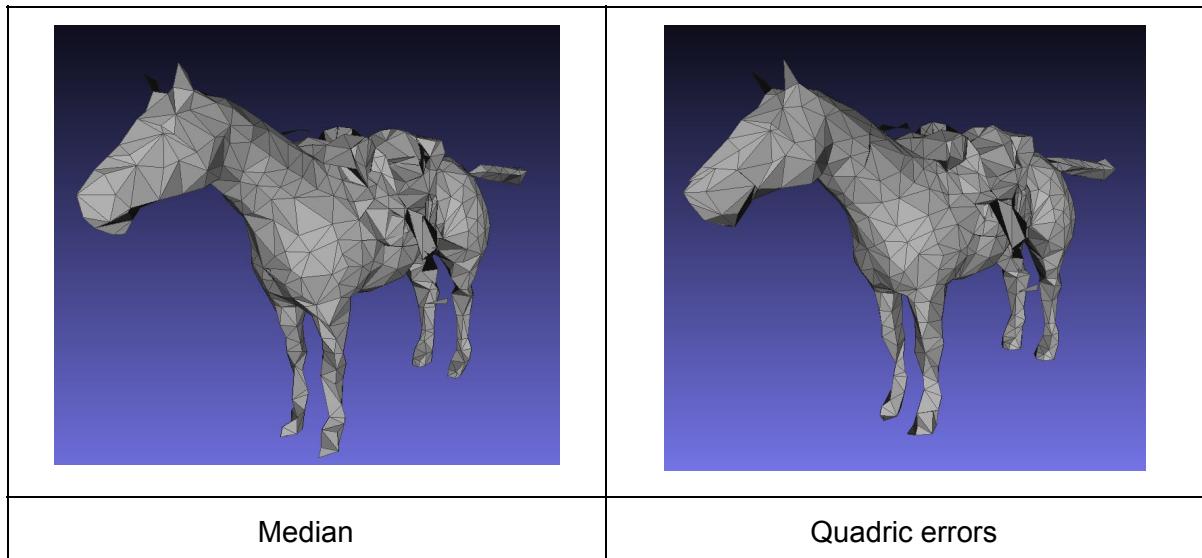
4.6. Koń

Oryginalna siatka składa się z 2831 wierzchołków i 5333 trójkątów. Testy przeprowadzono dla wartości epsilon = 10.0. Wynikowe siatki składają się z 886 wierzchołków i 1922 trójkątów.

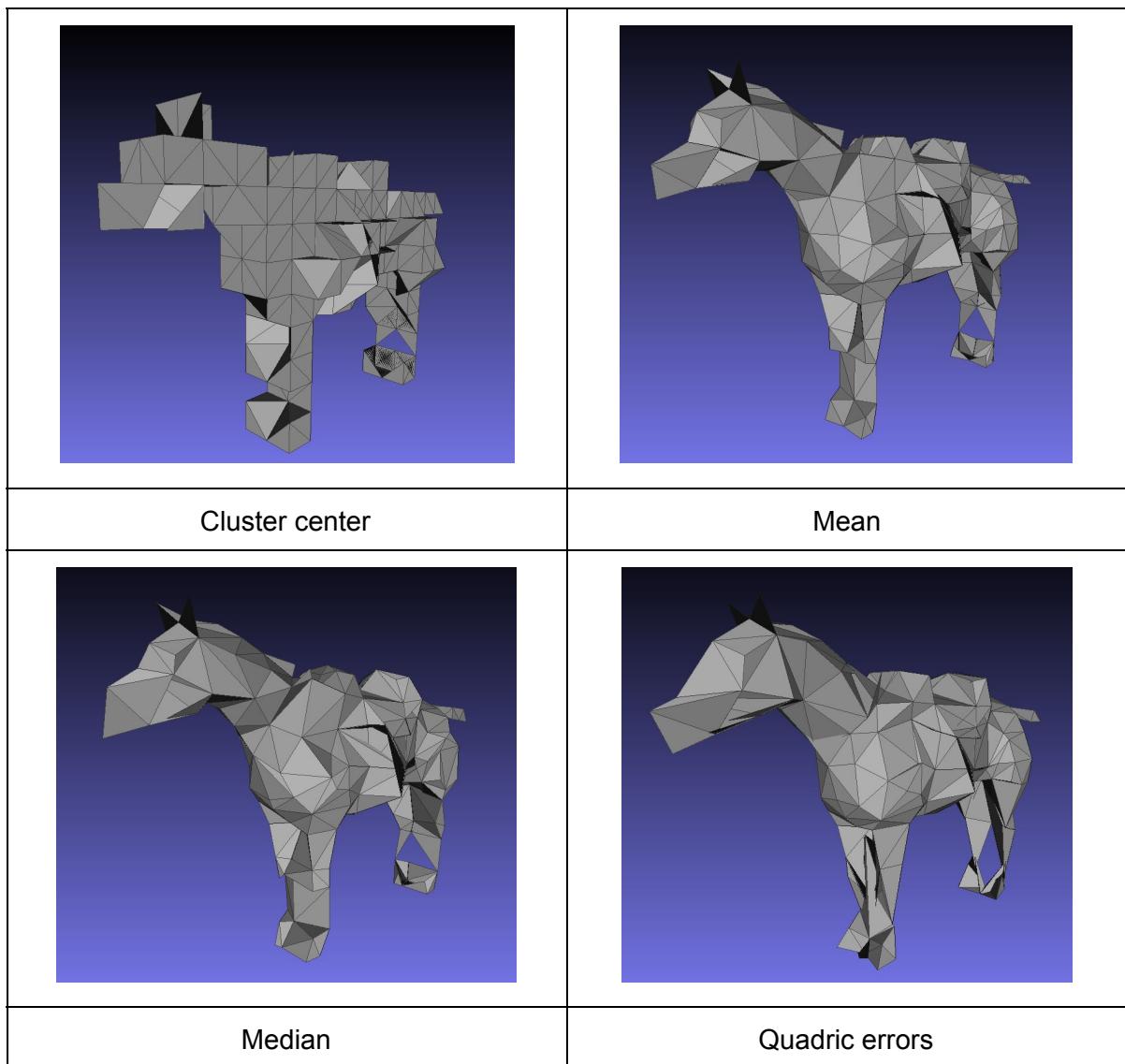

Oryginalna siatka

A 3D wireframe model of a horse standing in profile, facing left. The mesh is highly compressed and distorted compared to the original, appearing blocky and fragmented.	A 3D wireframe model of a horse standing in profile, facing left. The mesh is moderately compressed and distorted, appearing more continuous than the cluster center but less detailed than the original.
Cluster center	Mean

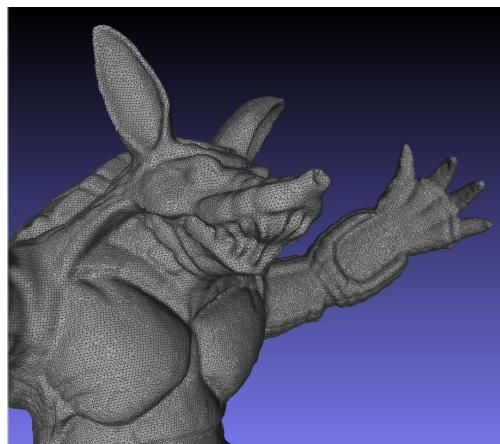

Epsilon = 20.0, 257 wierzchołków, 646 trójkątów:

4.7. Armadillo

Oryginalna siatka składa się z 172974 wierzchołków i 345944 trójkątów. Testy przeprowadzono dla wartości epsilon = 2.0. Wynikowe siatki składają się z 12774 wierzchołków i 25979 trójkątów.

Oryginalna siatka

A low-resolution wireframe version of the armadillo model, where the mesh has been significantly simplified, resulting in a blocky and less detailed appearance.	A wireframe model where the mesh has been averaged, creating a smoother surface compared to the cluster center but still maintaining some angular artifacts.
Cluster center	Mean
A wireframe model where the mesh has been averaged, resulting in a very smooth and rounded surface, though some original detail is lost.	A wireframe model where the mesh has been optimized to minimize quadric errors, resulting in a more balanced and visually appealing mesh than the mean or cluster center versions.
Median	Quadric errors

5. Testy czasowe

Test	Liczba wierzchołków	Średni czas wykonania [s]			
		Cluster center	Mean	Median	Quadric errors
cube	2 116	0.150	0.175	0.183	0.715
sphere	242	0.024	0.029	0.030	0.134
bunny	35 947	3.144	3.439	3.568	13.872
horse	2 831	0.251	0.287	0.311	1.231
armadillo	172 974	16.334	18.611	19.711	77.557

6. Wnioski

- Zaimplementowany algorytm ma dobrą złożoność obliczeniową: $O(|V| \cdot O(repr_f) + |F|)$
- Dla prostych metod wyznaczania reprezentantów (*cluster center, mean, median*) złożoność ta jest równa w średnim przypadku $O(|V| + |F|)$.
- Dla metody *quadric errors* jest ona nieco gorsza - może wynieść $O(|V| \cdot |F|)$.
- Algorytm działa poprawnie, jednak dobór parametrów jest kluczowy i mocno zależy od siatki wyjściowej.
  - Epsilon trzeba dobrać w zależności od rozpiętości siatki i żądanej liczby wierzchołków.
  - Metodę wyznaczania reprezentanta należy dobrać w zależności od geometrii modelu.
- Oczywiście, metoda nie jest uniwersalna, np. kiepsko radzi sobie z modelami, w których są dziury.
- W przypadku siatek organicznych równie dobre wyniki dają wszystkie metody z wyjątkiem *cluster center*. Siatki posiadające wyraźne, ostre krawędzie oraz płaskie ściany wymagają zastosowania metody *quadric errors*, która pozwala je zachować.
- Dobór epsilon steruje ilością wierzchołków (i trójkątów) w wyjściowej siatce, natomiast dobór metody wyznaczania reprezentanta steruje zachowaniem własności geometrycznych siatki wynikowej.